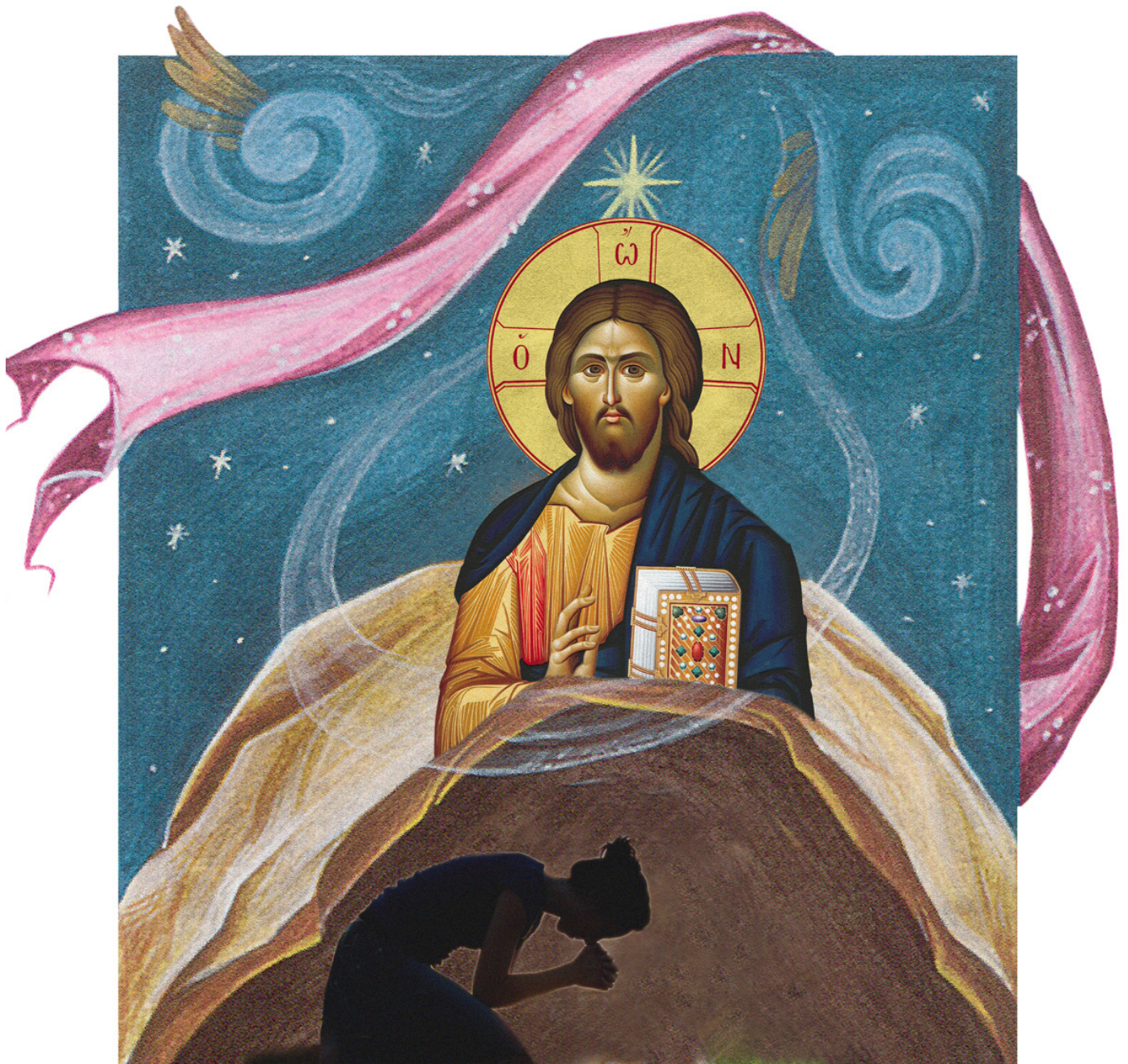

Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως
Εὐλογημένο Καταφύγιο Ἄξιον ἔστί
Κατασκηνώσει Κυριῶν – Στ' Περίοδος

Βουνό η πίστη, στην κορφή το Θαύμα

Μακρυνίτσα 2013

Ύμνος της ομάδας «Το θαύμα στη λίμνη Τιβεριάδα»

Φυσούσε ο βοριάς
τη βάρκα χτυπά το κύμα και τ' ανεμοβόρι
ο φόβος εχθρός που σε νικά
σαν λείψει η πίστη τι μένει;

Μα πλέκω προσευχή σαν τη κλωστή
βήμα να 'χω πάνω στο νερό
γιατί η Σκιά είναι η φωτιά
Φάρος είναι για τον ουρανό.

Η νύχτα βαθιά
το θαύμα ορθό κι η θάλασσα ήρεμη “φεύγει”
μα ασήμαντος είμαι και μικρός
βουλιάζω στη σκέψη του «Έλα»!

Μα πλέκω προσευχή...

Δάκρυ να γευτώ και να ξεπλυθώ
ρούχο να φορέσω λαμπερό
μοιάζει γυμνή η ψυχή
όταν χάνεις πίστη κι αντοχή.

Μα πλέκω προσευχή...

Ύμνος της ομάδας «Θεραπεία του Τυφλού»

Κλειστά τα χέρια και η ματιά
άραγε έτσι κι η ζωή;
Αυτό που ψάχνεις μακριά
μάλλον πιο δίπλα έχει κρυφτεί!

Εκεί που έπαιζες μικρός
και έμοιαζαν όλα αληθινά...
εκεί θα βρεις ξανά το Φως
για να ζεστάνει την καρδιά!

Κοίτα,
η νύχτα πώς για φως διψάει!
Κοίτα,
η μέρα πώς το προσπερνάει...
Μάθε
αυτό που έχεις να το θέλεις
κι ό,τι αξίζει σ' αυτή τη ζωή να το βάζεις στην κορφή!

Άνοιξ' τα μάτια, βλέπει πως
το φως αρχίζει από ψηλά!
Θεέ μου, ας γίνει αυτό το Φως
σπίθα να ανάψει την καρδιά!

Αν είναι η πίστη ένα βουνό
ξεκίνα από τα χαμηλά,
έχει ανηφόρα από 'δω
μα στην κορφή ο Χριστός ξανά!

Ύμνος της ομάδας «Το θαύμα στην κόρη της Χαναναίας»

Είναι η ευλογία που κεντά
ρούχο και μέσα του περνά
πόνους και λύπες στην ψυχή
και όλο προσφέρει
σ' αυτόν που γυρεύει.

Μάνας το δάκρυ κι η φωνή
δεν Σου χτυπάει την ψυχή
ίσιο το βλέμμα Σου στρωτό
κι Εκείνη σωπαίνει
απλά περιμένει.

Υπομονή
σαν αστεράκι να φωτίσει
σαν το νερό για ποτίσει
δρόμο ν' ανοίξει για τις πύλες του Ουρανού!
Επιμονή
είναι γεφύρι να το χτίσω
είναι σκαλί για να πατήσω
βουνό η πίστη και το θαύμα στην κορφή!

Για άλλους βάδισες στη γη
για το λαό το νικητή
έτσι γοργά την προσπερνάς
μα Εκείνη υπομένει
τα χέρια Σου δένει.

Σαν το σκυλάκι που δειλά
ψίχουλα αρπάζει στα κρυφά
έτσι το θαύμα λαχταρά
προσμένει, πιστεύει
Θεό να το φέρει.

Ύμνος της ομάδας «Πολλαπλασιασμός των Άρτων και των Ιχθύων»

Είναι το χώμα, που έχεις πατρίδα
σ' όλο τον κόσμο πίστη κι ελπίδα, γιατί
εκεί περπατάς...

Κι όσο αν ανήκεις σ' όλους τους τόπους
και αγαπάς πολύ τους ανθρώπους, εκεί
ξανά θα γυρνάς!

Στη Γενησαρέτ και τώρα σα χθες
στο πλοίο Εσύ και οι Μαθητές.

Και στην όχθη ο λαός Σου στις ψυχές φανερώσου
σα την πείνα στην ψυχή δεν έχει
και την ταΐζεις με Χριστό για να αντέχει!
Αχ και να 'τανε τώρα η ολόιδια ώρα
αύριο ίσως ο Ουρανός μακρύνει
μήπως ψίχουλο ελπίδα δε μείνει
αχ η ώρα εκείνη...

Άκρια στέκω κι έτσι Σε είδα
Κύριε του κόσμου πίστη κι ελπίδα βουνό
κι Εσύ Κορυφή!
Κι έχω ψωμί στα χέρια και ψάρι
και στην καρδιά μου ένα καμάρι, γιατί
Σου είμαι πιστή!

Κι Εσύ πάντα εκεί και τώρα σα χθες
στο πλοίο Εσύ και οι Μαθητές.

Και στην όχθη ο λαός Σου στις ψυχές φανερώσου...

Ύμνος της ομάδας «Το θαύμα στο γάμο της Κανά»

Ψηλά απλώνει το θαύμα
πώς να το αγγίξω είναι η πίστη «σπυρί».
Η προσευχή και το τάμα
πόρτες ν' ανοίξουν σε ουρανό και σε γη.

Μες την Κανά ήρθε το πρώτο το θάμα
για τη χαρά, ας σμίγει γη κι ουρανός
αφήνει πίσω τη δική Του την ώρα,
δίπλα μας στέκει η Αγάπη ο Θεός.

Το νερό σε κρασί, το κρασί στη ζωή
όλα ένα θαύμα κι αρχή είσαι Εσύ.
Το νερό κρασί, στάζει αίμα η ζωή,
η «πέτρινη» η πίστη γίνεται το κλειδί.

Της Παναγιάς η στοργική μεσιτεία
γίνεται θαύμα να γευτούμε μαζί,
της μάνας πάντα η ίδια αγωνία
είναι το κέρασμα σ' αυτή τη ζωή.

Ψηλά απλώνει το θαύμα...

Το νερό σε κρασί, το κρασί στη ζωή...

Ύμνος της ομάδας «Η Ανάσταση της κόρης του Ιαείρου»

«Έλα, Χριστέ, μαζί μου», το γόνυ του το κλίνει
ο άρχοντας εμπρός Σου κι από το φόβο σβήνει
ο πόνος του μεγάλος, αγιάτρευτος κυλούσε
για το μονάκριβο παιδί που ξεψυχούσε.

«Να μην φοβάσαι, μόνο να ‘χεις την ελπίδα
η πίστη είναι ξαστεριά στην καταιγίδα
είμαι μαζί σου, μη δειλιάσεις απ’ τον δρόμο
εγώ είμαι πίσω κι απ’ τον κόπο κι απ’ τον πόνο».

Πώς ένα θαύμα να πάρει θέση
όταν η πίστη είναι μία ακόμη λέξη;

Μα έχω ένα Θεό Σταυρό που μ’ αγκαλιάζει
ανοίγει χέρια στα καρφιά και με σκεπάζει
έχω ένα Θεό βροχή που με ξεπλένει
και μ’ ένα «ήμαρτον» Ανάσταση μου φέρνει.

Το ρούχο Σου αγγίζει γυναίκα που πονάει
να γιατρευτεί, να ζήσει ήσυχα ζητάει
η δύναμή Σου φεύγει εκείνη την αγγίζει
το θαύμα ο ήλιος που τον κόσμο όλο φωτίζει.

Σήκω επάνω, κόρη, πρόβαλε η μέρα
διπλό το θαύμα, Κύριε, πνίγηκε η ξέρα
φριχτά τα χέρια του θανάτου που σ’ αγγίζουν
μα ήρθε ο Δότης της ζωής κι όλα σκορπίζουν.

Πώς ένα θαύμα...

Μα έχω ένα Θεό...

Ύμνος της ομάδας «Το θαύμα στη Βηθεσδά»

Στης Βηθεσδά τα νερά
πλήθος ανίατων να
Τον άγγελο καρτερούν
Να τα τaráξει ξανά

Και ένας από εκεί
μονάχος αναζητεί
για χρόνια πάρα πολλά
κάποιον να τον σπλαχνιστεί.

Λα... Βουνό φαντάζει η πίστη,
στην κορυφή το θαύμα.
«Άνθρωπον ούκ έχω» και εγώ
να μου γιατρεύεις τα πάθη,
κι έτσι να σωθώ.

Κι ο Κύριος είν' εκεί
προστάζει να σηκωθεί
δίχως προβλήματα πια
νέα ζωή ξεκινά

(Τώρα μπροστά στο Χριστό
άπελπισ στέκω, ζητώ:
Θεράπευσέ με Ιησού
σαν τον παραλυτικό.)

Λα...

Ύμνος της ομάδας «Το Θαύμα στη Σαμάρεια»

Πέρασε ο καιρός ζούσα μακριά.
Νόμοι αυστηροί, σκληρή η ερημιά.
Στο κορμί πληγές θάνατος αργός,
μα χειρότερα ψυχικά λεπρός.

Να σταυρώσω πως χέρια ακάθαρτα
που' μαι ανάξιος ν'αντιληφθώ τα θαύματα.
Έγινα αρνητής κι η αμαρτία μου
τυραννία μου.

Και μου βγάζεις ξανά καρφιά απ'την καρδιά
Πατέρα Εσύ με μια αγκαλιά.

*Αν είναι η πίστη μου βουνό
στην κορφή θαύμα θα δω.
Δρόμο ν'ανεβω
θα'χω μα θα προσπαθω.*

*Αν είναι η πίστη μου βουνό
στη στροφή δε θα χαθώ.
Βλέμμα στο Χριστό
κι έχω βρει το "σ'αγαπώ"*

Η αγάπη Σου δε με άφησε
γκρέμισε το "εγώ" και μ'αναστησε.
Μα παράπονο σα γιατρεύτηκα
ένα ευχαριστώ πως δε σκέφτηκα.

Να ανοίξω πως στόμα ακάθαρτο
να δεχτώ Χριστού Αίμα και Σώμα άφθαρτο.
Φέρνει η προσευχή κι η μετάνοια
Θεοφάνια.

Και μου βγάζεις ξανά καρφιά απ'την καρδιά
Πατέρα Εσύ με μια αγκαλιά.

*Αν είναι η πίστη μου βουνό
στην κορφή θαύμα θα δω...*

Συγχωρώ
μόνο αν έχω μέσα μου Θεό.
Τις ταμπέλες που έβαζα πετώ.
Χέρια ενώνονται μ'αγάπης φως.

*Αν είναι η πίστη μου βουνό
στη στροφή δε θα χαθώ
μα ν' αντισταθώ
σ' όποιον έρθει πειρασμό.*

Ύμνος της ομάδας «Ανάσταση του Λαζάρου»

Όπως το ‘να το αστέρι
από τ’ άλλο διαφέρει, Φως,
αλλιώτικο απ’ το Φως...
... και το θαυμαστό σημάδι
είναι τραύμα κι είναι χάδι, αν
το θέλει ο Θεός
ν’ ανοίξει ο Ουρανός!

Και ποιος μπορεί ν’ αναστηθεί
για να γυρίσει πίσω στη ζωή,
από την «πόρτα» την κλειστή
μόνο το «Φως» χωράει για να μπει,
με μια Του λέξη ο Χριστός
δίνει στο Λάζαρο ξανά ψυχή
Δημιουργός, Εκείνος το μπορεί!

Δε ζητούμε, Κύριε, θαύμα
ίσως, το να ζήσεις δυο φορές
δε γίνεται συχνά!
Αλλά μια φορά αν νικήσεις
μία που θ’ αναστηθείς φορά
κι ας είσαι χαμηλά...
δεν έχει πιο ψηλά!!!

Και ποιος μπορεί ν’ αναστηθεί...

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών «Η Θεραπεία του Παράλυτου»

Σαν δέντρο ώριμο που βλέπει πάντα ήλιο
και που οι ρίζες 'γίναν ένα με τη γη
έτσι η καρδιά μου σκαλώνει με το Φως Σου
όταν παλεύει να αγγίξει κορυφή.

Όπως η νύχτα φεύγει κι έρχεται η μέρα,
όπως η άνοιξη θα διώχνει το χιονιά,
έτσι η παράλυτη ψυχή μου σαν Σε νοιώθει
θα σκίζει στέγη κι οροφή σαν τα πανιά!

Είναι η πίστη ζωγραφιά που απλώνει στη ζωή μου
σαν λείπει, λείπουν χρώματα, αδειάζει η ψυχή μου
σαν λείπει, λείπουν χρώματα, αδειάζει η ψυχή μου
είναι η πίστη ζωγραφιά που απλώνει στη ζωή μου.

Είναι το θαύμα λουλούδι μες την πέτρα
είναι νερό μέσα στην έρημο βαθιά
είναι η γαλήνη μες την μαύρη καταιγίδα
είναι η πίστη που τα κάνει αληθινά
είναι η αγάπη που τα φέρνει πιο κοντά!

Είναι η πίστη ζωγραφιά που απλώνει στη ζωή μου
σαν λείπει, λείπουν χρώματα, αδειάζει η ψυχή μου
σαν λείπει, λείπουν χρώματα, αδειάζει η ψυχή μου
είναι η πίστη ζωγραφιά που απλώνει στη ζωή μου.

Κι είναι ατελείωτη αγάπη Σου, πώς να ξεχάσω
έκανες
ν' αδειάζουν απ' τα σφάλματα να έρχονται ορθοί
αυτή η ατέλειωτη η έννοια Σου για μένα τον «παράλυτο»
μου στέλνει φίλους-αδελφούς τον δρόμο να διαβώ
Θεέ μου, λυτρωτή, μην κουραστώ να προχωρώ.

Ύμνος της ομάδας της Αγάπης

Αν είναι η αγάπη ένα βουνό
έχει και δρόμο και γκρεμό
το νου σου κράτα στο Θεό!
Αν ειν' η αγάπη κορυφή
να φτάσεις εύκολα μπορεί
πώς μένεις πάνω για πολύ;
Για να κρατήσεις κορυφή, θέλει ψυχή!

Το να βρεις να αγαπάς,
το να βρεις να μιλάς,
και να 'χεις συντροφιά,
μόνο στα κλεφτά
είναι εύκολο, τόσο εύκολο, αν θες...

Να μπορείς να αγαπάς
να μπορείς να μιλάς
να ακούς και απ' την καρδιά
να νιώθεις τα κρυφά,
θέλει δύναμη, τέτοια δύναμη να θες!

Πολλοί περνάνε απ' τη ζωή
κάποιοι από 'δω, κάποιοι πιο 'κει
μα λίγοι μένουν στην ψυχή...
Κι εσύ περνάς κι εδώ κι εκεί
κάποιοι σου ανοίγουν την αυλή
κι άλλοι κοιτάνε σκεφτικοί,
μ' αν η καρδιά είναι ανοικτή, ας μπεις κι εσύ!

